

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Rýnovice**, se sídlem Belgická 3765/11, Jablonec nad Nisou, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 19. 11. 2018, č. j. 59 A 95/2018 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) domáhal vydání předběžného opatření v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované. Krajský soud návrh žalobce v záhlaví označeným usnesením odmítl, neboť neshledal, že by byly splněny zákonné podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 38 odst. 1 s. ř. s. Návrh na nařízení předběžného opatření totiž nemá s podanou žalobou na ochranu proti nečinnosti dostatečnou souvislost a předběžné opatření by proto nemohlo zatímně upravit poměry účastníků řízení o žalobě. Proti napadenému usnesení podal žalobce kasační stížnost a navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil.

[2] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímne upravit poměry účastníků řízení. Z dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[3] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře (viz blíže rozsudek ze dne

21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 - 145, nebo usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35).

[4] Jelikož rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, nemohl se Nejvyšší správní soud kasační stížností stěžovatele proti napadenému usnesení meritorně zabývat, a musel ji pro nepřipustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[5] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele. Nepřipustnost kasační stížnosti proti napadenému usnesení je zřejmá z textu zákona a jednoznačné prejudikatury Nejvyššího správního soudu. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10).

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu